

“मीठे बच्चे- यो पुरुषोत्तम संगमयुग ट्रान्सफर हुने युग हो, अहिले तिमीलाई कनिष्ठबाट उत्तम पुरुष बन्नु छ ।”

प्रश्न:- बाबाको साथ-साथै कुन बच्चाहरूको पनि महिमा गाइन्छ ?

उत्तर:- जो टिचर बनेर धेरैको कल्याण गर्ने निमित्त बन्छन्, उनीहरूको महिमा पनि बाबाको साथ-साथमा गाइन्छ । गर्ने-गराउनेवाला बाबा बच्चाहरूद्वारा अनेकौंको कल्याण गराउनुहुन्छ, त्यसैले बच्चाहरूको पनि महिमा भइहाल्छ । भन्छन्- बाबा, फलानोले हामीलाई दया गर्नुभयो जसले गर्दा हामी केबाट के बन्यौं ! टिचर न बनेसम्म आशीर्वाद मिल्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ । सम्झाउनु पनि हुन्छ अनि सोध्नु पनि हुन्छ । अब बच्चाहरूले बाबालाई चिनेका छन् । ठीक छ, कसैले सर्वव्यापी भने पनि त्यसभन्दा पहिले बाबालाई पहिचान गर्नु त पर्छ नि- बाबा को हुनुहुन्छ ? चिनेर फेरि भन्नुपर्छ, बाबाको निवास स्थान कहाँ हो ? बाबालाई नै जानेन भने उहाँको निवास स्थान कसरी थाहा हुन्छ । भनिदिन्छन् उहाँ त नाम-रूपबाट न्यारा हुनुहुन्छ अर्थात् हुनुहुन्छ । त्यसैले जुन चीज छैन त्यसको रहने स्थानको पनि कसरी विचार गर्न सकिन्छ ? यो कुरा अहिले तिमीले जान्दछौ । बाबाले पहिले-पहिले त आफ्नै पहिचान दिनुभएको छ, फेरि रहने स्थान सम्झाइएको छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई यो रथद्वारा पहिचान दिन आएको छु । म तिमीहरू सबैका पिता हुँ, जसलाई परमपिता भनिन्छ । आत्मालाई पनि कसैले जान्दैनन् । बाबाको नाम, रूप, देश, काल भएन भने फेरि बच्चाहरूको कहाँबाट आओस् ? पिता नै नाम-रूपबाट न्यारा छन् भने बच्चाहरू फेरि कहाँबाट आए ? बच्चाहरू छन् भने अवश्य पिता पनि छन् । सिद्ध हुन्छ उहाँ नाम-रूपबाट न्यारा हुनुहुन्छ । बच्चाहरूको पनि नाम-रूप छ । ठीक छ, जतिसुकै सूक्ष्म होस् । आकाश सूक्ष्म भए पनि नाम त छ नि आकाश । जसरी यो आकाश (पोलार) सूक्ष्म छ, त्यसरी नै बाबा पनि अति सूक्ष्म हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले वर्णन गर्छन् अजबको सितारा हुनुहुन्छ, जसले यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, जसलाई आत्मा भनिन्छ । बाबा त रहनुहुन्छ नै परमधाममा, त्यो रहने स्थान हो । माथि नजर जान्छ नि । माथि औलाले देखाएर याद गर्छन् । जसलाई याद गर्छन् भने कुनै वस्तु त छ होला नि । परमपिता परमात्मा भन्छन् नि । फेरि पनि नाम-रूपबाट न्यारा भन्नु- यसलाई अज्ञान भनिन्छ । बाबालाई जान्नु, यसलाई ज्ञान भनिन्छ । यो पनि तिमी सम्झन्छौ हामी पहिले अज्ञानी थियौं । बाबालाई पनि जान्दैनथ्यौं, आफूलाई पनि जान्दैनथ्यौं । अब सम्झन्छौं- हामी आत्मा हौं, न कि शरीर । आत्मालाई अविनाशी भनिन्छ भने अवश्य कुनै चीज छ नि । अविनाशी कुनै नाम होइन । अविनाशी अर्थात् जुन विनाश हुँदैन । त्यसैले अवश्य कुनै वस्तु छ । बच्चाहरूलाई राम्रोसँग सम्झाइएको छ, प्यारा बच्चाहरू, जसलाई बच्चा-बच्चा भन्छु ती आत्माहरू अविनाशी छन् । यो आत्माहरूका पिता परमपिता परमात्माले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यो खेल एक पटक नै हुन्छ जब बाबा आएर बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । म पनि पार्टधारी हुँ । कसरी पार्ट बजाउँछु, यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । पुरानो अर्थात् पतित आत्मालाई नयाँ पावन बनाउनुहुन्छ अनि फेरि शरीर पनि तिम्रो वहाँ फूल समान हुन्छ । यो त बुद्धिमा छ नि ।

अहिले तिमी बाबा-बाबा भन्छौ, यो पार्ट चलिरहेको छ नि । आत्माले भन्छ बाबा आउनुभएको छ- हामी बच्चाहरूलाई शान्तिधाम घर लैजान । शान्तिधाम पछि हुन्छ नै सुखधाम । शान्तिधाम पछि दुःखधाम हुन सक्दैन । नयाँ दुनियाँमा सुख नै भनिन्छ । यी देवी-देवताहरू यदि चैतन्य हुन्थे र यिनलाई कसैले सोध्यो- तपाईं कहाँ रहनुहुन्छ ? तब भन्ने थिए- हामी स्वर्गका रहनेवाला हौं । अब यी जड मूर्तिले त भन्न सक्दैन । तिमी त भन्न सक्छौ नि, हामी वास्तवमा स्वर्गमा रहने देवी-देवता थियौं फेरि ८४ को चक्र लगाएर अब संगममा आइपुगेका छौं । यो परिवर्तन हुने पुरुषोत्तम संगमयुग हो । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी धेरै उत्तम पुरुष बन्छौं । हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि सतोप्रधान बन्छौं । सतोप्रधान पनि नम्बरवार हुन्छन् । त्यसैले यो सारा पार्ट आत्मालाई मिलेको छ । यस्तो भनिदैन- यो सारा पार्ट मनुष्यलाई मिलेको छ । अहम् आत्मालाई पार्ट मिलेको छ । म आत्माले ८४ जन्म लिन्छु । हामी आत्माहरू वारिस हौं, वारिस हमेसा पुरुष हुन्छन्, महिला होइन । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई यो पक्का बुझ्नु छ- हामी सबै आत्माहरू मेल हौं । सबैलाई बेहदको बाबासँग वर्सा मिल्छ । हदको लौकिक पितासँग केवल बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्छ, बच्चीलाई होइन । यस्तो पनि होइन आत्मा सधैं फीमेल बन्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी आत्माहरू कहिले पुरुषको, कहिले स्त्रीको शरीर लिन्छौ । यस समयमा तिमी सबै पुरुष हौ । सबै आत्माहरूलाई एक बाबासँग वर्सा मिल्छ । सबै बच्चा नै बच्चा हुन् । सबैको पिता एक हुनुहुन्छ । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- हे

बच्चाहरू, तिमी सबै आत्माहरू मेल हौ। मेरा रूहानी बच्चा हौ। फेरि पार्ट बजाउन मेल-फीमेल दुवै चाहिन्छ। तब त मनुष्य सृष्टिको वृद्धि हुन्छ। यी कुराहरूलाई तिमी बाहेक अरू कसैले जान्दैन। भन्न त भन्छन्- हामी सबै भाइ-भाइ (ब्रदर्स) हौं तर बुझ्दैनन्।

अहिले तिमी भन्छौ- बाबा, हजुरबाट अनेक पटक वर्सा लिएका छौं। आत्मालाई यो पक्का छ। आत्माले बाबालाई अवश्य याद गर्छ- हे बाबा, दया (रहम) गर्नुहोस्। बाबा, अब हजुर आउनुहोस्, हामी सबै हजुरका बच्चा बन्नेछौं। देह सहित देहका सबै सम्बन्धलाई छोडेर हामी आत्माहरू हजुरलाई नै याद गर्नेछौं। बाबाले सम्झाउनुभएको छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर। बाबाबाट हामी वर्सा कसरी पाउँछौं, हरेक ५ हजार वर्षपछि हामी देवता कसरी बन्छौं, यो पनि जान्नुपर्छ नि। स्वर्गको वर्सा कसबाट मिल्छ, यो अहिले तिमीले जान्दछौ। बाबा त स्वर्गवासी हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई बनाउनुहुन्छ। स्वयं त नर्कमा नै आउनुहुन्छ। तिमीले बाबालाई बोलाउन पनि नर्कमा नै बोलाउँछौ, जब तिमी तमोप्रधान बन्छौ। यो तमोप्रधान दुनियाँ हो नि। सतोप्रधान दुनियाँ थियो, ५ हजार वर्ष पहिले यिनको राज्य थियो। यी कुरालाई, यस पढाइलाई अहिले तिमीले जान्दछौ। यो हो मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ। मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन... बच्चा बन्थो, वारिस बन्थो। बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमी सबै आत्माहरू मेरा सन्तान हौ। तिमीलाई वर्सा दिन्छु। तिमी भाइ-भाइ हौ, रहने स्थान मूलवतन अथवा निर्वाणधाम हो, जसलाई निराकारी दुनियाँ पनि भनिन्छ। सबै आत्माहरू वहाँ रहन्छन्। यो सूर्य चन्द्रमाभन्दा पनि पर त्यो तिम्रो प्यारो शान्तिधाम (स्वीट साइलेन्स होम) हो तर त्यहीं नै बसिरहनु त छैन। बसेर के गर्ने? त्यो त मानौं जड अवस्था भयो। आत्माले जब पार्ट बजाउँछ तब नै चैतन्य भन्न मिल्छ। चैतन्य भएर पनि पार्ट बजाएन भने जड भयो नि। तिमी यहाँ खडा भएर पनि हात-खुट्टा चलाएनौ भने यो पनि जड भयो नि। वहाँ त स्वाभाविक शान्ति रहन्छ, आत्माहरू मानौं जड जस्तै हुन्छन्। पार्ट केही पनि बजाउँदैन। शोभा त पार्टमा छ नि। शान्तिधाममा के शोभा होला? आत्माहरू सुख-दुःखको अनुभूति (भासना) भन्दा पर रहन्छन्। केही पार्ट नै खेल्दैनन् भने वहाँ रहनाले के फाइदा? पहिले-पहिले सुखको पार्ट बजाउनु छ। हरेकलाई पहिलेदेखि नै पार्ट मिलेको छ। कसैले भन्छन् हामीलाई मोक्ष चाहिन्छ। पानीको फोका (बुदबुदा) पानीमा मिल्थो, सकियो। आत्मा मानौं छँदै छैन। केही पनि पार्ट बजाएन भने मानौं जड भयो। चैतन्य भएर पनि जड जस्तै भएर रह्यो भने के फाइदा? पार्ट त सबैले बजाउनु नै छ। मुख्य हीरो-हीरोइनको पार्ट भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई हीरो-हीरोइनको टाइटिल मिल्छ। आत्माले यहाँ पार्ट बजाउँछ। पहिले सुखको राज्य गर्छ फेरि रावणको दुःखको राज्यमा जान्छ। अब बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले सबैलाई सन्देश देऊ। टिचर बनेर अरूलाई सम्झाऊ। जो टिचर बन्दैनन् उनीहरूको पद कम हुनेछ। टिचर नबनी आशीर्वाद कसरी मिल्न सक्छ? कसैलाई पैसा दियो भने उनीहरूलाई खुसी हुन्छ नि। भित्र सम्झन्छन्- बी.केले हामीमाथि धेरै दया गर्छन्, हामीलाई केबाट के बनाइदिन्छन्! हुन त महिमा एक बाबाको नै गर्छन्- वाह बाबा, हजुरले यी बच्चाहरूद्वारा हाम्रो कति कल्याण गर्नुहुन्छ! कसैद्वारा त हुन्छ नि। गर्ने-गराउने बाबा हुनुहुन्छ, तिमीद्वारा गराउनुहुन्छ। तिम्रो कल्याण हुन्छ। अनि तिमीले फेरि अरूलाई कलमी लगाउँछौ। जसरी-जसरी जसले सेवा गर्छ, उति नै उच्च पद पाउँछन्। राजा बन्नु छ भने प्रजा पनि बनाउनुपर्छ। फेरि जो राम्रो नम्बरमा आउँछन् उनीहरू पनि राजा बन्छन्। माला बन्छ नि। आफैसँग सोध्नुपर्छ- म मालामा कुनचाहिँ नम्बरको बन्नेछु? ९ रत्न मुख्य छन् नि। बीचमा हुनुहुन्छ हीरा बनाउनेवाला। हीरालाई बीचमा राख्छन्। मालामा माथि फूल पनि छ नि। अन्तमा तिमीलाई थाहा हुनेछ- कुनचाहिँ मुख्य दाना बन्छन्, जो राजवंशमा आउनेछन्। पछि गएर तिमीलाई सबै अवश्य साक्षात्कार हुनेछ। देख्नेछौ- कसरी यी सबैले सजाय खान्छन्। शुरूमा दिव्य दृष्टिद्वारा तिमी सूक्ष्मवतनमा देख्थ्यौ। यो पनि गुप्त छ। आत्माले सजाय कहाँ खान्छ- यो पनि ड्रामामा पार्ट छ। गर्भ जेलमा सजाय मिल्छ। जेलमा धर्मराजलाई देख्छन् फेरि भन्छन् बाहिर निकाल। बिरामी आदि हुन्छन्, त्यो पनि कर्मको हिसाब हो नि। यी सबै बुझ्ने कुरा हो। बाबाले त अवश्य राइट(सत्य) नै सुनाउनुहुन्छ नि। अहिले तिमी सदाचारी (राइटियस) बन्छौ। सदाचारी उनलाई भनिन्छ जसले बाबाबाट धेरै तागत लिन्छन्।

तिमी विश्वको मालिक बन्छौ नि। कति तागत रहन्छ। हंगामा आदिको कुनै कुरा छैन। तागत कम भयो भने कति हंगामा हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई आधाकल्पको लागि तागत मिल्छ। फेरि पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। एकै किसिमको तागत पाउन सक्दैनौ, न एकै किसिमको पद पाउन सक्छौ। यो पनि पहिलेदेखि नै निश्चित छ। ड्रामामा

अनादि निश्चित छ । कोही पछि आउँछन्, एक-दुई जन्म लियो, शरीर छोड्यो । जसरी दीपावलीमा कीरा हुन्छन्, राती जन्म लिन्छन्, बिहान मर्छन् । ती त अनगिन्ती हुन्छन् । मनुष्यको त फेरि पनि गन्ती हुन्छ । पहिले-पहिले जो आत्माहरू आउँछन् उनीहरूको आयु कति लामो हुन्छ ! तिमी बच्चाहरूलाई खुसी हुनुपर्छ- हामी धेरै आयुवाला बन्नेछौं । तिमी पूरा पार्ट बजाउँछौ । बाबाले तिमीलाई नै सम्झाउनुहुन्छ, तिमी कसरी पूरा पार्ट बजाउँछौ । पढाइ अनुसार माथिबाट पार्ट बजाउन आउँछौ । तिम्रो यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि । बाबाले भन्नुहुन्छ- अनेकचोटि तिमीलाई पढाउँछु । यो पढाइ अविनाशी हुन्छ । आधाकल्प तिमी प्रारब्ध पाउँछौ । त्यस विनाशी पढाइबाट सुख पनि अल्पकालको लागि मिल्छ । अहिले कोही बेरिस्टर बन्छ फेरि कल्प पछि बेरिस्टर बन्नेछ । यो पनि तिमी जान्दछौ- सबैको पार्ट जे सुकै भए पनि, उही पार्ट कल्प-कल्प बजिरहनेछ । देवता होस् वा शूद्र, हरेकको पार्ट उही बन्छ, जुन कल्प-कल्प बन्छ । त्यसमा केही फरक हुन सक्दैन । हरेकले आफ्नो पार्ट बजाइरहन्छ । यो सारा बनि-बनाऊ खेल हो । सोध्दछन्- पुरुषार्थ ठूलो वा प्रारब्ध ठूलो ? अब पुरुषार्थ विना त प्रारब्ध मिल्न सक्दैन । पुरुषार्थले प्रारब्ध मिल्छ, ड्रामा अनुसार । त्यसैले सारा बोभ ड्रामामा आउँछ । पुरुषार्थ कसैले गर्छ, कसैले गर्दैन । आउँछन् पनि तर फेरि पनि पुरुषार्थ गर्दैनन् भने प्रारब्ध मिल्दैन । सारा दुनियाँमा जति पनि एकट चल्छ, सारा बनि-बनाऊ ड्रामा हो । आत्मामा पहिलेदेखि नै आदिदेखि अन्तसम्मको पार्ट निश्चित छ । जसरी तिम्रो आत्मामा ८४ को पार्ट छ, हीरा पनि बन्छ भने कौडी जस्तो पनि बन्छ । यी सबै कुरा तिमी अहिले सुन्छौ । स्कूलमा यदि कोही फेल भयो भने त भन्छन्- यो बुद्धिहीन छ । धारणा हुँदैन, यसलाई भनिन्छ भेराइटी वृक्ष । यो भेराइटी वृक्षको ज्ञान बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ । कल्प वृक्षको बारेमा पनि सम्झाउनुहुन्छ । बरको वृक्षको उदाहरण पनि यसैको हो । त्यसका शाखाहरू धेरै फैलिन्छन् ।

बच्चाहरूले सम्झन्छन्- मेरो आत्मा अविनाशी छ, शरीर त विनाश हुन्छ । आत्माले नै धारण गर्छ, आत्माले ८४ जन्म लिन्छ, शरीर त बदलिदै जान्छ । आत्मा उही रहन्छ, आत्माले नै भिन्न-भिन्न शरीर लिएर पार्ट बजाउँछ । यो नयाँ कुरा हो नि । तिमी बच्चाहरूलाई पनि अहिले यो समझ मिलाएको छ । कल्प पहिले पनि यसरी नै बुझेका थियौ । बाबा आउन पनि भारतमा आउनुहुन्छ । तिमी सबैलाई सन्देश (पैगाम) दिइरहन्छौ, कोही पनि यस्तो रहँदैन जसलाई सन्देश न मिलाओस् । सन्देश सुन्नु सबैको हक हो । फेरि बाबाबाट वर्सा पनि लिनेछन् । केही न केही त सुन्नेछन् नि फेरि पनि बाबाका बच्चा हुन् नि । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- म तिमी आत्माहरूका पिता हुँ । मद्वारा यस रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई जानेपछि तिमीले यो पद पाउँछौ । बाँकी सबै भक्तिमा जान्छन् । बाबाले त सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । गाउँछन् पनि- अहो बाबा, तिम्रो लीला... के लीला ? कस्तो लीला ? यो पुरानो दुनियाँलाई बदल्ने लीला हो । थाहा हुनुपर्छ नि । मनुष्यले नै जान्नेछन् नि । बाबा तिमी बच्चाहरूलाई नै आएर सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ । बाबा नलेजफुल हुनुहुन्छ । तिमीलाई पनि नलेजफुल बनाउनुहुन्छ । नम्बरवार तिमी बन्छौ । छात्रवृत्ति लिनेलाई नलेजफुल भनिन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सदा यसै स्मृतिमा रहनु छ- हामी आत्मा मेल हौं, हामीलाई बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ । मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ ।
- २) सारा दुनियाँमा जुनसुकै एकट चले पनि यो सबै बनी बनाऊ ड्रामा हो, यसमा पुरुषार्थ र प्रारब्ध दुवै निश्चित छ । पुरुषार्थ विना प्रारब्ध मिल्न सक्दैन, यस कुरालाई राम्रोसँग सम्झनु छ ।

वरदान:- सन्तुष्टताको तीन सर्टिफिकेट लिएर आफ्नो योगी जीवनको प्रभाव पार्ने सहजयोगी भव

सन्तुष्टता योगी जीवनको विशेष लक्ष्य हो, जो सदा सन्तुष्ट रहन्छन् र सर्वलाई सन्तुष्ट गर्छन् उनीहरूको योगी जीवनको प्रभाव अरुमाथि स्वतः पर्छ । जसरी साइन्सका साधनहरूको वायुमण्डलमाथि प्रभाव पर्छ, यसरी सहजयोगी जीवनको पनि प्रभाव हुन्छ । योगी जीवनका तीनवटा सर्टिफिकेट छन्- पहिलो, स्वयम्सँग सन्तुष्ट, दोस्रो- बाबासँग सन्तुष्ट र तेस्रो- लौकिक अलौकिक परिवार सन्तुष्ट ।

स्लोगन:- स्वराज्यको तिलक, विश्व कल्याणको ताज र स्थितिको तख्तमा विराजमान रहनेवाला नै राजयोगी हुन् ।